

122.

ANNA MARGIT (1913-1989)

Pihenő nő

**(Hölgy korsóval, Vízparton, Papucsos nő),
1935**

Tempera, papír, 70,5x100 cm
Jelezve jobbra lent: Anna Margit

Kezdő ár: 6 000 000 Ft / 19 355 EUR

Becsérték: 10 000 000 – 15 000 000 Ft
Estimated value: 32 258 – 48 387 EUR

AUKCIONÁLVA:

▪Nagyházi Galéria 20. árverés, 459. tétel

PROVENIENCIA:

▪korábban François Gachot tulajdonában

KIÁLLÍTVA:

▪Szinyei Merse Pál Társaság
X. Tavasz Szalon. Nemzeti Szalon, 1935.
katalógus: 2

REPRODUKÁLVA:

▪Turai Hedvig: Anna Margit.
Szerimpex Kiadó, Budapest, é.n., 34. kép

122

ANNA MARGIT KORAI STÍLUSA

Anna Margit igen fiatalon, 1930 körül került Budapestre, ahol a főiskoláról eltávolított Vaszary János magániskolájában (Új Művészeti Iskola) folytatta tanulmányait. Itt ismerkedett meg Ámos Imrével, aki többévi együttélés után, 1936-ban kérte meg a kezét. Anna legkorábbi művei is Ámos Imre hatásáról árulkodnak. Világos színekkel festett jelenetei, réveteg, átszellemült tekintetű nőalakjai tárgy nélküli nosztalgiával ivódnak át. Bár 1936-ban Ámossal közösen szerepelt az Ernst Múzeumban a harmincas, negyvenes évek hivatalos művészeti életének zártsága és a zsidótörvények miatt valódi egyéni kiállításra nem volt, képek eladására így alig nyílt lehetősége. Egyedüli megmértettként csoportos kiállítások kínálóztak számára, így a Munkácsy-céh és a KUT kiállításain, valamint a Szinyei Merse Pál Társaság által szervezett és a Nemzeti Szalomban megrendezett Tavasz Szalonokon mutathatta be alkotásait – nem is eredménytelenül. Fenti képe például az 1935-ös Tavasz Szalonon részesült kitüntető elismerésben.

Ámossal nehéz anyagi helyzetük sok tekintetben festészetük tematikáját is befolyásolta. Képeinek többsége saját albérleteik enteriőrjeiben, fiktív idilli tájak, terek környezetében „játszódnak”. Ezzel párhuzamosan Anna leggyakoribb modellje önmaga lesz, mely a II. világháború után is jellemző marad művészetére, így életműve mintegy önéletrajzzá áll össze.

IDILLI VILÁG

Anna Margit képei az 1930-as években erősen dekoratív jellegűek. „Meszesen krétás színeket”, egymáshoz közeli tónusokat használ, melyek a francia posztimpresszionizmus mestereit, leginkább Pierre Bonnard festészetét idézik. Szemben férje művészetével, nem tartalmi és szimbolikus utalásokra építi festményeit, inkább finom dekorativitásra törekszik.

A *Pihenő nő* fő motívuma az ülő figura az 1920–1930-as évek neoklasszicista nőalakjait idézi. Az ülő alak és a részletek kidolgozásában megbúvó finom stilizálás kiemeli a jelenetet a realitás világából és egy idilli, a jelen felett álló arkádiai állapotba emeli azt. Anna Margit megtisztítva motívumát – s egyben művészetét – minden hétköznapi vonatkozástól, éteri, a mesék és a valóság között lebegő világot teremt a harmincas évek egyre aggasztóbb valósága fölé. A kép a festőnő korai alkotói korszakának egyik kiemelkedő, ritka darabja.

Kaszás Gábor

Pierre Bonnard: A kockás blúz, 1900 körül magántulajdon

